

Kertész Eszter

A kórus

Nincs maradásuk. Hát, hiszen, értem:
gyűjtöd a kórust. Árvul a kert.
Céltalan ágynál tétova macska.
Van, mikor undok, szörnyű a rend.

Gyűjtöd a kórust. Hogy hívod őket?
Hallani vélnek halleluját?
Itt fura csönd lesz. Hangjuk idézném –
karzatodon szól már odaát.

Esteledik, a nap lehanyatlott.
Lüktet a fájás: nincs maradás.
Földdübögésben halljuk a ritmust,
mint ölelésben szívdobogást.